



REPUBLIKA HRVATSKA  
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE  
Z A G R E B

52-518/09-50  
Ref. 65 PŽ-2904/2014-2  
TRGOVAČKI SUD  
U VARAŽDINU

06. 02. 2017

PRIMLJENO

REPUBLIKA HRVATSKA

### RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Lenki Ćorić u pravnoj stvari tužitelja INTERIJERI 7D d.o.o. iz Donjeg Vidovca, M. Tita 74, kojeg zastupa punomoćnik Mladen Hrženjak, odvjetnik u Koprivnici, protiv tuženika JAN-KOMPANIJA d.o.o. iz Čakovca, Kralja Tomislava 32, kojeg zastupa punomoćnik Zoran Brica, odvjetnik u Čakovcu, radi isplate iznosa od 1.567.971,80 kn, odlučujući o žalbi koju je u ime tužitelja podnio MLADEN HRŽENJAK, odvjetnik iz Koprivnice, Trg Jelačića 13, protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-518/09-45 od 4. veljače 2014., 16. siječnja 2017.

riješio je

Odbija se kao neosnovana žalba MLADENA HRŽENJAKA i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-518/09-45 od 4. veljače 2014.

### Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-518/09-43 od 30. rujna 2013. nastavljen je i obustavljen postupak u ovoj pravnoj stvari. Protiv tog rješenja tužitelj je po punomoćniku Mladenu Hrženjaku podnio žalbu koju je prvostupanjski sud rješenjem poslovni broj P-518/09-45 od 4. veljače 2014. odbacio kao nedopuštenu.

Protiv rješenja o odbačaju žalbe tužitelj je po punomoćniku Mladenu Hrženjaku podnio žalbu zbog svih žalbenih razloga posebno ističući bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 6. i 11. Zakona o parničnom postupku i onu vezanu za odredbu članka 117. stavak 2. tog Zakona. U žalbi u bitnom ponavlja navode iz svoje žalbe izjavljene protiv rješenja poslovni broj P-518/09-43 od 30. rujna 2013. tvrdeći da je nezakonitim postupanjem tužitelju onemogućeno raspravljanje pred sudom jer rješenje nije dostavljeno tužiteljevom punomoćniku, a zatim da nisu nastupile niti mogu nastupiti pravne posljedice prestanka tužitelja kao i prestanka punomoći koju je izdao svom punomoćniku, sve do pravomoćnog okončanja postupka povodom tužiteljeve žalbe. Smatra da su u suprotnom otvorena vrata za grubo kršenje zakona i samovoljnu primjenu prava ako sud odbacuje žalbu zbog prestanka tužitelja bez mogućnosti preispitivanja. Tvrdi da zbog toga tužitelj očito i



dalje postoji i mora postojati, te da ga i sud u pobijanom rješenju navodi kao stranku, pa je dostavu valjalo obaviti tužiteljevom punomoćniku jer punomoć nije prestala s obzirom na to da je odredbom članka 101. stavak 1. Zakona o parničnom postupku navedeno da prestankom pravne osobe prestaje i punomoć koju je ona izdala. Žalitelj dalje navodi kako je podnio prijedlog prvostupanjskom sudu za provođenje likvidacije o čemu je sud odlučio obuhvaćajući svu imovinu tužitelja, pa mu zbog brisanja iz sudskog registra prijeti „katastrofa“ jer sud omogućuje tuženiku da mu protuzakonito uzme nekretnine i novac u vrijednosti oko 2.500.000,00 kn. Tužitelj dalje ističe kako je tek 28. prosinca 2012. saznao za rješenje o brisanju, te da nije bio obvezan objavljivati godišnja izvješća, niti je njegov zastupnik po zakonu znao za nakanu brisanja s obzirom na to da se ne zna služiti internetom. Smatra da se prema javnom moralu, važećoj pravnoj teoriji, propisima i sudskoj praksi ne može tužitelja brisati kao subjekta upisa sve dok postoji bilo koje njegovo knjižno pravo, a ni u kojem slučaju sud ne bi smio omogućiti bilo kome da protuzakonito uzme nekretnine i novac u navedenoj vrijednosti. U prilog istinitosti svojih navoda žalitelj predlaže izvođenje dokaza uvidom u određene sudske predmete, saslušanjem tužiteljevog zastupnika po zakonu, financijskim vještačenjem i uvidom u isprave. Predlaže da ovaj žalbeni sud prihvati žalbu, ukine pobijano rješenje a tuženiku naloži da tužitelju nadoknadi troškove sastav žalbe u iznosu od 3.843,25 kn.

U odgovoru na žalbu tuženik je naveo da je žalba usmjerena samo na odugovlačenje postupka jer je očito da je izjavljena od strane neovlaštene osobe u ime tužitelja koji više nema ni parničnu ni stranačku sposobnost. Osporava i sve ostale žalbene navode, posebno one koje se tiču navodnog duga tuženika prema tužitelju u visini od 2.500.000,00 kn, smatra da se radi o obijesnom parničanju i predlaže da ovaj žalbeni sud odbaci žalbu.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavak 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

U obrazloženju rješenja navedeno je kako je u ovoj pravnoj stvari parnični postupak prekinut jer je tužitelj prestao postojati brisanjem iz sudskog registra na temelju rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Tt-11/2367-1 od 1. listopada 2012., te da je na prijedlog tuženika taj postupak nastavljen i istovremeno obustavljen. S obzirom na to da je tužitelj kao pravna osoba prestao postojati i da nema pravnih sljednika, prvostupanjski je sud pozivom na odredbu članka 101. stavak 1. ZPP-a zaključio da je prestala i punomoć za zastupanje koju je izdao, a kako se radi o neotklonjivom nedostatku u pogledu zastupanja tužitelja, žalbu je odbacio kao nedopuštenu.

Uvodno valja istaknuti da je izreka pobijanog rješenja proturječna razlozima jer sud odbacuje žalbu tužitelja iako u obrazloženju navodi da je tužitelj prestao postojati. Osoba koja je prestala postojati ne može podnijeti žalbu niti poduzimati neku drugu pravnu radnju. Riječ je dakle o žalbi koju je u ime tužitelja podnio njegov punomoćnik. Doduše i u samoj žalbi navedeno je da ju podnosi tužitelj, ali to ne oslobađa sud obveze da utvrdi stvarnog podnositelja žalbe.



Neovisno o tome, pravilno je prvostupanjski sud primijenio odredbu članka 101. stavak 1. ZPP-a prema kojoj prestankom pravne osobe prestaje i punomoć koju je ona izdala. Stavkom 3. toga članka propisano je da je iznimno od te odredbe, punomoćnik dužan još mjesec dana obavljati radnje u postupku ako je potrebno da od stranke otkloni štetu. Dakle, punomoćnik je i nakon prestanka punomoći ovlašten poduzimati radnje u ime stranke koja je prestala postojati, doduše ograničeno vrijeme i radi otklanjanja štetnih posljedica.

U ovoj pravnoj stvari tužitelj je prestao postojati 1. listopada 2012., a punomoćnik je u njegovo ime podnio predmetnu žalbu 10. veljače 2014. Stoga pravilnom primjenom navedene zakonske odredbe doista proizlazi da više nema ovlaštenje za poduzimanje pravnih radnji u ime tužitelja, pa tako ni za podnošenje ove žalbe.

Pravilan je i stav prvostupanjskog suda da se radi o neotklonjivom nedostatku, jer više nema osobe koja bi mogla odobriti poduzimanje te pravne radnje u smislu odredbe članka 98. ZPP-a.

Dakle, bivši punomoćnik tužitelja nije ovlašten za podnošenje žalbe, pa je njegovu žalbu valjalo odbaciti kao nedopuštenu na temelju odredbe članka 358. ZPP-a. Okolnost da je prvostupanjski sud umjesto toga odbacio tužiteljevu žalbu ne mijenja pravni učinak tog rješenja.

Zato je žalbu bivšeg tužiteljevog punomoćnika Mladena Hrženjaka valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda poslovni broj P-518/09-45 od 4. veljače 2014.

S obzirom na to da je žalba odbijena kao neosnovana i potvrđeno rješenje o odbačaju žalbe koju je punomoćnik tužitelja podnio protiv rješenja poslovni broj P-518/09-43 od 30. rujna 2013., nije moguće odlučivati o osnovanosti te žalbe odnosno o pravilnosti i zakonitosti tog rješenja. Međutim, potrebno je naglasiti kako iz podataka u spisu proizlazi da to rješenje nije dostavljeno tužitelju, bilo po njegovom tadašnjem punomoćniku bilo po članu društva koji je prema odredbi članka 114. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj 152/11 – pročišćeni tekst, 111/12 i 68/13) likvidator društva. Štoviše, prvostupanjski sud nije uopće odredio dostavu tog rješenja tužitelju (jednako kao što nije odredio ni dostavu rješenja o prekidu postupka poslovni broj P-518/09 od 1. ožujka 2013.), pa rješenje o obustavi postupka nije moglo postati pravomoćno prije nego što sud provede dostavu na način propisan odredbom članka 215. b. stavak 3. ZPP-a. Ovo je posebno važno zato što i pravna osoba koja je prestala postojati brisanjem iz sudskog registra (jer nije u posljednje tri godine postupila po zakonskoj obvezi da objavi svoja godišnja financijska izvješća s propisanom dokumentacijom), može imati imovinu nad kojom se provodi postupak likvidacije kako je to propisano odredbom članka 70. stavak 17. Zakona o sudskom registru („Narodne novine“ broj 1/95, 57/96, 1/98, 30/99, 45/99, 54/05, 40/07, 91/10, 90/11, 148/13, 93/14 i 110/15). Stoga je prvostupanjski sud dužan ispraviti ovaj nedostatak i dostaviti rješenje o obustavi postupka poslovni broj P-518/09-43 od 30. rujna 2013. na pravilan i zakonit način.

U Zagrebu 16. siječnja 2017.

Za točnost otpredka  
ovlašteni službenik  
BRANKICA CURMAN

u. z. b. 1196jkc



SUDAC  
LENKA ĆORIĆ, v.r.